

Advent - Tercer diumenge

[So 3,14-18](#)

[Fl 4,4-7](#)

[Lc 3, 10-18](#)

Aquest diumenge -malgrat l'austeritat de l'Advent- té un posat alegre i de *color rosa*: Diumenge GAUDETE, -paradoxa d'un Trist-ALEGRE- (apòstol mestre **Hugo Rahner**) LECTURES: Per dos cops (**Introït i 2ª Lectura**) sentim el **Viviu sempre contents en el Senyor; ho repeteixo: Viviu contents... el Senyor ÉS A PROP**, sentir-ho dir a Pau. A l'ORACIÓ demanem **el goig de l'Esperit**, En tant que, a la 1ª lectura, repetim amb Sofonies: **Crída de goig, Jerusalem, perquè tens dintre teu** (com Maria) **el Senyor, rei d'Israel**. Després, al SALM: **Sortim cantant a buscar l'aigua de les fonts de la salvació..La CAUSA d'aquest goig no és pas altra que la PROXIMITAT divina...De cap manera no se'ns demana de crear una joia voluntarista i artificial -perquè simplement toca, sinó RE-descoberta de les raons que tenim per a estar CONTENTS SEMPRE.**

Els temps que corren no semblen, però, *estimuladors d'un viure joiós* -no acabaríem en l'enumeració de CAUSES que semblen impedir-ho-: tants a la *cuneta* de la vida, material i espiritual ni que, **tanmateix, no eren millors els temps de Pau** (esclavitud i opressió de l'Imperi Romà), **ni podem tampoc nosaltres renunciar a l'autèntica joia. Cal que ens conscienciem de quina és llur font i de l'estil de la joia cristiana i a on ens hauria de dur aquesta joia.1.** Aquell gran cristià i home del nostre temps que fou **Pau Viè** -ell, precisament d'un posat seriós i greu- l'any 1975, va publicar una estupenda *Exhortació Apostòlica* sobre l'**alegria cristiana**, que equival -són d'ell les paraules- **al GOIG en l'Esperit Sant**, com a **fruit del do d'aquest mateix Esperit Sant que ens ha estat donat junt amb la Caritat**. Amb això ens revela com l'**autèntica joia NO PROVÉ d'un temperament optimista -l'alegria cristiana, no pas la gresca ni, menys encara, no tenir problemes-** ja que un creient cristià els té forçosament, ni que sigui **per imperatiu de l'amor** que professa al germà sofrent o **pel dolor** de veure la glòria divina menyspreada La deu -repeteixo- prové d'**Haver rebut una bona notícia** que, alhora, és **promesa, do i possessió = el Senyor ha vingut, el Senyor ÉS A PROP (dintre teu) - el Senyor s'ha de manifestar** i ofereix sortida al dramatisme de l'existència i ens recorda la misericòrdia com a atribut seu. **Tampoc** no l'hem de considerar *al marge del nostre problema, pel mateix estil o manera com Ell vingué a nosaltres* -estic parlant de quelcom ben intrínsec i propi d'un ésser implicat i conscient, capacitat per a **discernir la joia CRISTIANA, ja que** el Ressuscitat -que és el Vivent- **va néixer** en una menjadora i **morí** en una creu, tanmateix **gaudia d'una joia insondable** que li és pròpia i, per això, d'íntima seguretat i lucidesa, de molta pau, que el feien disponible i **estimulaven** per al dur treball de cada dia: tot això **ho transmet al deixeble**. Penso en aquell gran convertit que fou el nostre **Ramon Llull**, que ens fa arribar la seva experiència espiritual: *Demanà l'amat (Crist) a l'amic: -¿Recordes alguna cosa de que t'hagi guardonat, per tal com em vols estimar? Respongué: Sí, perquè entre els treballs i els plaers que em dones NO EN FAIG DIFERÈNCIA.* (Llibre d'Amic e Amat, 7 -en català actual-) La **deu** de tot -ho acrediten els quatre Evangelis- és que Jesús **se sentia absolutament estimat pel seu Pare i amb una incondicional vocació d'amor i de servei als homes**. Des d'aquesta convicció es va mobilitzar com a *Jesús de Natzaret*, acreditant-se com el **Crist de la Revelació**, convicció de l'Esperit, inseparable de la seva **Consciència.2. Doncs bé, DEIXEBLES i CREIENTS posteriors - NOSALTRES-** som igualment cridats a participar d'aquesta **alegria, ja que** el Crist vol que tinguem en nosaltres la **seva joia en plenitud** (Jn 17,13-14): *Ara vinc a tu (Pare), i mentre encara sóc en el món dic tot això, perquè ells tinguin també la meva JOIA, una joia completa. Jo els he confiat la teva paraula, però ara el món els ODIÀ, perquè no són del món, com jo tampoc no en sóc.* **Aquesta joia** de romandre en l'amor de Déu **comença ja en aquest món**, i la senten sobretot els qui es troben en el camí *escarpat* -molt més que no pas *els satisfets-* i els qui donen preferència a la *senda paradoxal de les Benaurances: Felços els qui ara ploreu, perquè riureu. Felços, felços..!* = **paradoxa** sempre en el 2ºn membre de la proposició que ens fa. Això és ben cert fins i tot a nivell purament humà: **les situacions límit ajuden a l'aprofundiment** -en tots els sentits- dels autèntics valors i **disparen el dinamisme de l'EVOLUCIÓ**. Segurament no és el primer cop que ho dic en aquestes pàgines, tanmateix ve ara com anell al dit aquella proposició del llibre *Paradoxes* de Lubac, que tant em va impactar quan tenia uns 22 anys: **El sofriment és el fil amb que es teixeix la roba de l'alegria. Dificilment l'optimista coneixerà la joia** (la vera i profunda *alegria*). Vinguem ara al nostre cas, a la **JOIA CRISTIANA: Estiguen sempre contents.. perquè el Senyor ÉS A PROP**, o les paraules de Pau Viè: **l'alegria cristiana, vull dir, el goig en l'Esperit Sant. L'alegria és possible, fins i tot enmig de dificultats -fora i dins nostre- per dues raons: a) Per la Bona Notícia rebuda en Crist: Déu ens estima, treballa a favor nostre si m'obro a Ell i, a més, ens ha assimilat a la mort de Crist, de manera que també participem del seu triomf: cap situació no resta al marge del seu poder i amor = és a prop., és dintre teu..b) Cal, però, que m'adoni de tot això: DOS RECORDATORIS** COMPLEMENTARIS: Las mateixes dificultats i culs de sac de tot ordre, que em fan viure amb intensitat, **m'obliguen a baixar a les arrels i a la font de les coses.. i de la pròpia JOIA: S'ha d'aplegar tot el cabdal de fe per a guardar l'esperança** Posar totes les situacions sota l'emparedat del NOM de JESÚS, que les salva. En el benentès que no es tracta de màgia, sinó d'un aprenentatge costós i, alhora *agraït*.

ETIQUETES

OPTIMISME GOIG ALEGRIA DOLOR